

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/152/2017
Identifikačné číslo spisu: 5700899706
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5700899706.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Pro Ski, a.s., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 884 291, zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária Gabriela Hrbáčová, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 47 252 961, v mene ktorej koná konateľka a advokátka Mgr. Gabriela Hrbáčová, proti žalovanému: R. V. T., bytom K. M. XXXX/XX, W., B., o odstránenie neoprávnenej stavby, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 8 C 381/2000, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. júna 2016 sp. zn. 5 Co 111/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 28. júna 2016 sp. zn. 5 Co 111/2016 z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. septembra 2015 č.k. 8 C 381/2000-477 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie rozhodoval opätovne po tom, čo Krajský súd v Žiline uznesením z 8. septembra 2005 sp. zn. 5 Co 54/2005 prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný zriadil stavbu na pozemku pôvodného žalobcu oprávnene. Súd prvej inštancie tak doplnil dokazovanie a dospel k presvedčeniu, že u žalovaného nebola preukázaná skutočnosť, že by išlo o neoprávnenú stavbu. Rovnako, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom konaní rozsudkom z 28. januára 2015 sp. zn. 3 Sžo 3/2014, je súd prvej inštancie toho názoru, že žalovaný je právnym nástupcom Lyžiarskeho klubu Martin, pokiaľ ide o vlastníctvo k stavbe zapísanej na LV č. XXXX postavenej na parcele č. 7153/2, dnes 7153/10 pôvodného súpisného čísla XXXX, ktoré nadobudol kúpou a dražbou. Stavbu „SKI EXPRESSA“ mal uskutočniť Lyžiarsky klub Martin ako právny predchodca žalovaného, ktorý bol v čase, keď mu bolo vydané stavebné povolenie v roku 1996 aj spoluvlastníkom sporného pozemku KN-C 7153/2 v k.ú. Martin, teda pôvodný stavebník začal s výstavbou stavby „SKI EXPRESSO“ Martinské hole už v roku 1996 a 1997 na základe stavebného povolenia z roku 1996. Stavbu začal uskutočňovať so súhlasom druhého spoluvlastníka vtedajšieho pozemku, a totiž Klubu Slovenských turistov Turca so sídlom na Kmeťovej ulici 10 v Martine. Stavbu realizoval vybudovaním

vodovodnej prípojky a kanalizačnej prípojky ako súčasťou stavby podľa projektovej dokumentácie už v rokoch 1996, 1997 za platnosti stavebného povolenia vydaného na stavbu „SKI EXPRESSO“ Martinské hole. Súd prvej inštancie poukazuje na skutočnosť, že nakoľko žalovaný je jeho právnym nástupcom, uskutočňoval v zmysle stavebného povolenia z roku 1996 stavebné práce, ktoré boli následne dodatočne povolené ako nepovolené zmeny stavby príslušným stavebným úradom, mestom Martin. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je možné konštatovať, žeby žalovaný zriadil neoprávnenú stavbu na cudzom pozemku, v danom prípade na pozemku žalobcu. Žalovaný totiž vstúpil do práv a povinností predchádzajúceho stavebníka Lyžiarskeho klubu Martin, ktorý na spornom pozemku začal stavať oprávnene, titulom svojho spoluvlastníctva.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. júna 2016 sp. zn. 5 Co 111/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa posúdenia, či žalovaný je právnym nástupcom Lyžiarskeho klubu Martin, a s tým súvisiaca otázka platnosti predmetného stavebného povolenia ako i k otázke, či možno vybudovanie kanalizačnej a vodovodnej prípojky považovať za začatie stavby, odvolací súd poznamenal, že tejto problematike bolo okrem predmetného konania venované aj rozsiahle stavebné konanie, ktoré vyústilo do konania o správnej žalobe, o ktorej bolo s konečnou platnosťou právoplatne rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2015 sp. zn. 3 Sžo/3/2014, v ktorom bola konštatovaná platnosť predmetného stavebného povolenia ako aj právne nástupníctvo žalovaného. K namietanému súhlasu Klubu Slovenských Turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby odvolací súd poznamenal, že tento súhlas je možné vyvodiť z Dohody o vstupe na pozemok uzavretej medzi žalovaným a označeným klubom, kde tento klub súhlasí so vstupom na pozemok pracovníkmi a mechanizmami firmy, ktorá realizuje stavbu pre žalovaného. Uviedol, že uvedená dohoda je aj súčasťou správneho spisu ako sa uvádza na 4. strane odôvodnenia rozhodnutia príslušného stavebného úradu Mesta Martin č.j.: MSS-2352/2010-Ig zo 17. februára 2010. V spisovom materiáli vzťahujúcom sa na vec sa nachádza Zápisnica z jednania uskutočneného 7. júna 2000 medzi Klubom Slovenských turistov Turca a žalovaným (č.l. 57-58 spisu), v ktorej sa uvádza, že označený klub objednal na základe dohody so svojím vtedajším spoluvlastníkom Lyžiarskym klubom v septembri roku 1997 zhotovenie vodovodnej prípojky z verejného vodovodu SEVAK-u pred hospodárskou budovou, na ktorú bol spracovaný projekt Ski Expresso s tým, že účelom výstavby uvedenej prípojky bolo zabezpečenie dodávky pre uvedený objekt Ski expresso. V tejto zápisnici sa uvádza, že Klub Slovenských turistov Turiec súhlasí s pripojením objektu súp.č. XXXX na prípojku. Uvedené podľa odvolacieho súdu preukazuje súhlas Klubu Slovenských turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby, minimálne v jeho konkludentnej podobe. Odvolací súd dospel k záveru, že v kontexte celej genézy posudzovaného sporu nemožno ustáliť, že by právny predchodca žalovaného začal stavať na cudzom pozemku a že by ním v tom čase plánovaná realizácia stavby napĺňala kritériá stavby neoprávnenej. Skutočnosť, že následnými prevodmi nehnuteľností predmetná stavba de facto a de iure stojí na cudzom pozemku, súčasný vlastník, ktorý si jej existenciu na tomto pozemku neželá, nemožno vyhodnotiť v neprospech žalovaného tak, že by táto stavba mala nadobudnúť charakter stavby neoprávnenej len v dôsledku zmeny vlastníkov nehnuteľností, najmä keď zmeny v osobách (subjektoch) vlastníkov predmetných pozemkov v čase začatia stavby nebolo možné predvídať. Na záver odvolací súd poukázal na to, že žalobca mal vedomosť o tom, že kupuje pozemok zaťažovaný rozostavanou stavbou, čomu nasvedčuje fakt, že vstúpil do predmetného konania na strane žalobcu.

3. Odvolací súd vydal 29. novembra 2016 opravné uznesenie sp. zn. 5 Co 11/2016, kde opravil záhlavie rozsudku z 28. júna 2016 sp. zn. 5 Co 111/2016.

4. Žalobca proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu spolu s opravným uznesením podal dovolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vade spočívajúcej v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Žalobca v dovolaní poukazuje na zmätočné odôvodnenie odvolacieho súdu, keď uvádza, že uznesenie okresného súdu obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá, pričom rozhodoval o odvolaní voči rozsudku. Namieta, že nakoľko odvolací súd potvrdil arbitrárny, argumentačne neudržateľný a nesprávny rozsudok súdu prvej inštancie, hoci ho mal zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, tak v postupe odvolacieho súdu došlo k vade spočívajúcej v tom, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Poukázal na postup odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 213 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Žalobca je toho názoru, že argumentácia odvolacieho súdu o „existencii súhlasu Klubu Slovenských turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby“ sú vlastne novými skutkovými zisteniami odvolacieho súdu, ku ktorým odvolací súd dospel bez toho, aby vyplývali z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie alebo z dokazovania v rámci odvolacieho konania. Tento záver a argumentácia odvolacieho súdu tak podľa žalobcu nevychádza zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie a nemajú ani podklad vo vykonanom dokazovaní. Žalobca namieta, že záver odvolacieho súdu o „existencii súhlasu Klubu Slovenských turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby“ založený na Dohode a Zápisnici je tak s ohľadom na výsledky konania pred súdom prvej inštancie a ním zistený a dokazovaný skutkový stav (t.j. na stav, že súd prvej inštancie tieto dôkazy nevykonal, v zistenom skutkovom stave ich neuviedol) a v súdnom spise sa Dohoda a zrejme ani Zápisnica nenachádzajú), prekvapivý a nečakaný, pričom v tomto prípade žalobca za danej procesnej situácie nemal možnosť namietať jeho správnosť a nemal možnosť sa ani s týmito dôkazmi oboznámiť a vyjadriť sa k nim.

5. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu ako nedôvodné odmietnuť.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ a „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012; v ďalšom rozhodnutí uvedené pod sp. zn. sú rozhodnutia najvyššieho súdu).

8. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto

výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

10. Nad'alej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

12. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

15. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

17. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.

18. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah

súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

19. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

20. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

21. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

22. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

23. Časť žalobcovej argumentácie v dovolaní, ktorú uvádza pod porušením práva na spravodlivý prístup k súdu, sa týka namietania nesprávneho právneho posúdenia. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

24. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

25. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

26. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). S tým

názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

27. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

28. V danom prípade obsah spisu dáva podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Na odvolacie námietky, hoci sú podstatné pre rozhodnutie, nedáva odvolací súd vo svojom rozhodnutí odpoveď. Odvolací súd v odôvodnení len poukázal na to, že v danom prípade na odvolacie námietky bolo dostatočne odpovedané nielen rozsudkom súdu prvej inštancie, ale najmä rozhodnutiami vydanými v súbežne prebiehajúcich a súvisiacich správnych konaniach. Rovnako s prihliadnutím na to, ako aj na 16 rokov trvajúci spor považoval odvolací súd za nadbytočné opätovne reprodukovať celú zdĺhavú genézu tejto kauzy a právne závery v nej prijaté. Pokiaľ odvolací súd aj súd prvej inštancie v dôvodoch svojich rozhodnutí odkazujú na rozhodnutia vydané v rámci správnych konaní, táto skutočnosť navodzuje dojem, akoby súdy nižších inštancií nerozlišovali medzi pojmami nepovolenej stavby podľa stavebnoprávnych predpisov a neoprávnenej stavby podľa Občianskeho zákonníka. Odvolací súd len konštatoval, že nevidel dôvod, prečo by sa mal prikloniť k opozitnému záveru prezentovanému v skoršom rozhodnutí najvyššieho súdu z 30. augusta 2012 sp. zn. 6 Cdo 18/2011, na ktoré vo svojom odvolaní poukazuje odvolateľ, keďže toto rozhodnutie nemá všeobecnú záväznosť a nebolo ani publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ktorej účelom je zjednotenie rozhodovacej činnosti súdov.

29. Žalobca ďalej namieťa postup odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 213 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Žalobca je toho názoru, že argumentácia odvolacieho súdu o „existencii súhlasu Klubu Slovenských turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby“ predstavuje nové skutkové zistenia odvolacieho súdu, ku ktorým odvolací súd dospel bez toho, aby vyplývali z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie alebo z dokazovania v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd považuje túto odvolaciu námietku za dôvodnú, nakoľko odvolací súd na podporu správnosti prvoinstančného rozsudku vychádzal z iných skutkových zistení ako súd prvej inštancie bez toho, že by zopakoval dokazovanie, pričom poukázal na dôkaz na strane 8 rozsudku, a to na súhlas Klubu Slovenských turistov. Odvolací súd na margo existencie súhlasu Klubu Slovenských turistov Turca s uskutočňovaním predmetnej stavby len uviedol, že tento je „možné vyvodiť“ a že uvedená dohoda „má byť“ súčasťou správneho spisu. Podľa § 383 CSP je však odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že možno existujúci ale nevykonaný dôkaz súd prvej inštancie nemal k dispozícii a žalobca tak nemal možnosť sa k nemu vyjadriť.

30. Navyše odvolací súd na dvoch miestach v odôvodnení rozsudku uvádza „uznesenie“ súdu prvej inštancie, ale išlo o rozsudok. Možno sa domnievať, že ide o zrejmu nesprávnosť, ale dovolací súd poukazuje aj na túto jeho nedôslednosť.

31. Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je nielen procesne

prípustné, ale aj opodstatnené a ďalej sa s vecnou stránkou dovolania nezaoberal. So zreteľom na to dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

32. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trova'ch po^vodne'ho konania a o trova'ch dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.